YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (neljäs jaosto)
21 päivänä kesäkuuta 2001 *

Asiassa C-330/00 P,

Alsace International Car Services SARL (AICS), kotipaikka Strasbourg (Ranska), edustajanaan asianajaja J.-C. Fourgoux, prosessiosoite Luxemburgissa,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-139/99, AICS vastaan parlamentti, 6.7.2000 antaman tuomion (Kok. 2000, s. II-2849) kumoamista ja valittajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämien vaatimusten hyväksymistä,

ja jossa valittajan vastapuolena

Euroopan parlamentti, asiamiehinään O. Caisou-Rousseau ja A. Neergaard, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit D. A. O. Edward ja C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: J. Mischo,
kirjaaja: R. Grass,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Alsace International Car Services SARL (jäljempänä AICS) on yhteisöjen tuomioistuimeen 11.9.2000 toimittamallaan valituksella hakenut muutosta EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-139/99, AICS vastaan parlamentti, 6.7.2000 antamaan tuomioon (Kok. 2000, s. II-2849; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla on hylätty AICS:n kanne, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta vaadittiin ensinnäkin kumoamaan Euroopan parlamentin päätös olla hyväksymättä tarjousta, jonka valittaja oli esittänyt tarjouspyynnön nro 99/S 18-8765/FR perusteella ja joka koski henkilökuljetuksista Strasbourgissa parlamentin istuntoaikoina tehtäviä sopimuksia, joihin sisältyvät myös kuljettajan palvelut (jäljempänä riidanalainen päätös), ja toiseksi määräämään korvausta vahingoista, joita valittaja väitti sille tämän päätöksen perusteella aiheutuneen.

Asian taustalla olevat tosiseikat

2 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostetun kanteen taustalla olevat tosiseikat on esitetty valituksenalaisessa tuomiossa seuraavalla tavalla:

"1 Euroopan parlamentti julkaisi julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/50/ETY nojalla (EYVL L 209, s. 1) 27.1.1999 Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä ilmoituksen (EYVL S 18, s. 28; jäljempänä ilmoitus) tarjouskilpailun järjestämisestä avoimen menettelyn mukaisesti henkilökuljetuksista ajoneuvoilla kuljettajineen (tarjouspyyntö nro 99/S 18-8765/FR; jäljempänä tarjouspyyntö). Edellytykset, joiden täyttyessä tarjouksen tekeminen oli mahdollista, oli yksilöity sekä ilmoituksessa että sopimusehdoissa, joihin sisältyi hallinnollisia lausekkeita ja teknisiä lausekkeita, ja puitesopimusluonnoksessa.

2 Ilmoituksen 2. kohdassa täsmennettiin, että sopimus tehtäisiin puitesopimuksena palveluntarjoajayrityksen kanssa ja että se pantaisiin täytäntöön kuhunkin yksittäiseen kuljetukseen liittyvien tilausten perusteella. Palvelujen suorituspaikka oli Strasbourg (3. kohta). Ilmoituksen 5. kohdan mukaan sopimus oli kaksiosainen. Osio 1 koski henkilöautojen ja pikkubussien vuokraamista kuljettajineen, kun taas osio 2 koski linja-autojen vuokraamista kuljettajineen. Nyt käsiteltävä kanne koskee ainoastaan sopimuksen osiosta 1 tehtyä päätöstä.

3 Ilmoituksen 13. kohdan mukaan tarjoajat voivat olla yhtiöitä, itsenäisiä yrittäjiä sekä yritysten ja/tai itsenäisten yrittäjien ryhmittymiä.

4 Ilmoituksen 14. kohdassa täsmennettiin seuraavaa: '*Palveluntarjoajat*: Palveluntarjoajien [tai niiden johdon] on kyettävä osoittamaan, että ne ovat toimineet vähintään kolme vuotta kyseisellä alalla. Niiden vuotuisen liikevaihdon on lisäksi oltava vähintään 2 000 000 [Ranskan frangia (FRF)] osion 1 osalta ja 68 750 FRF osion 2 osalta.'

5 Sopimuksenteon perusteiksi esitettiin ilmoituksen 16. kohdassa, että taloudellisesti edullisin tarjous hyväksyttäisiin, jolloin otettaisiin huomioon tarjotut hinnat ja tarjouksen tekninen arvo.

6 Sopimusehtojen (hallinnollisten lausekkeiden) 1 artiklan 1.3. kohdassa ilmoitettiin, että parlamentin tarpeet olivat päivittäin noin 25—60 henkilöautoa ja keskimäärin 2—4 pikkubussia, ja työtuntimäärä olisi 6—12. Aikataulut täsmennettiin sopimusehtojen (teknisten lausekkeiden) 5 kohdassa, jonka mukaan palveluja tarvittaisiin klo 7.30 alkaen parlamentin toiminnan päättymiseen (klo 22—24 päivästä riippuen) saakka. Samassa kohdassa todettiin vielä seuraavaa:

'Koska tarve on suurempi klo 7.30 ja 9.00 sekä klo 20.00 ja 22.00 välisinä aikoina, yritys sitoutuu tarjouksessaan siihen, että se kykenee tarvittaessa asettamaan parlamentin käyttöön enemmän kalustoa. Palvelusuorituksen vähimmäiskesto on kaksi tuntia peräkkäin.'

7 Parlamentti oli sopimusehtojen (tekniset lausekkeet) 2.1 kohdassa lisäksi täsmentänyt, että kyseiset kuljetukset piti suorittaa ajoneuvoilla, joista olisi poistettu tunnukset.

8 Sopimusehtojen (hallinnolliset lausekkeet) 6 artiklan viimeisessä kohdassa todettiin seuraavaa:

'Tarjous on jätettävä ja palvelut suoritettava voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti.'

9 Myös tarjouspyynnön liitteenä olleessa puitesopimusluonnoksessa (VI artikla, toinen kohta) todettiin seuraavaa:

'Sopimuspuoli huolehtii lisäksi siitä, että voimassa olevia kansallisia ja paikallisia säännöksiä ja määräyksiä noudatetaan tarkasti tilattuja palveluja suoritettaessa.'

10 Kantaja esitti tarjouksensa parlamentille 10.2.1999. Se oli laadittu seuraavasti:

' — —

Esitämme tarjouksen osiosta 1 siten, että se koskee päivittäisiä kuljetuksia ruuhka-aikoja lukuun ottamatta liitteessä 1 esitettyjen tuntitaksojen mukaisesti.

Voimme asettaa parlamentin käyttöön noin 30 ajoneuvoa kuljettajineen — — maanantaista perjantaihin niinä aikoina, jolloin parlamentin istunnot pidetään Strasbourgissa.

Emme voi kuitenkaan palvella ruuhka-aikoina — — eli klo 7.00—9.00 ja klo 19.00—22.00.

Palvelujen tarjoaminen ruuhka-aikoina ei ole teknisesti eikä taloudellisesti mahdollista.

Yhtiömme ei voi taata asettavansa parlamentin käyttöön näin paljon ajoneuvoja ruuhka-aikoina. Yksikään yritys alueella ei kykene siihen käyttämättä alihankkijana lainsäädännön vastaisesti työskenteleviä taksiyrittäjiä.

— — '

11 Tarjouksensa liitteeksi 2 kantaja oli liittänyt asiakirjan, joka oli otsikoitu 'Vahingonkorvauskanne vilpillisen kilpailun perusteella' ja jossa kerrottiin siitä, että siviiliprosessi ja sittemmin myös rikosprosessi oli pantu vireille Association centrale des autos taxis de la communauté urbaine de Strasbourgia (jäljempänä ACATS TAXI 13) vastaan, joka hoiti parlamentin lukuun autojen vuokraamisesta kuljettajineen tehdyn puitesopimuksen perusteella virkamiesten ja Euroopan parlamentin jäsenten kuljetukset ajoneuvoissa, joista oli poistettu tunnukset. Kantaja huomautti, että ainoastaan autovuokraamo (limusiinipalvelu) voisi vastata parlamentin vaatimuksiin siten, että henkilöiden kuljettamiseen vastiketta vastaan sovellettavaa lainsäädäntöä noudatettaisiin. Kantaja selitti kantaansa lähemmin kyseisessä asiakirjassa.

12 Parlamentti pyysi 24.2.1999 tarjoajia ilmoittamaan, kuinka monta ajoneuvoa niillä oli tuolloin käytettävissään ja kuinka monta ajoneuvoa niillä olisi

käytettävissään siinä tapauksessa, että ne tekisivät sopimuksen parlamentin kanssa.

13 Kantaja vastasi, että sillä oli viisi limusiinia ja että se oli aikeissa ostaa kolme muuta ajoneuvoa. Se totesi lisäksi seuraavaa:

'Voimme antaa käyttöönne maanantaista perjantaihin (ruuhka-aikoja lukuun ottamatta) kunkin parlamentin istuntojakson aikana noin 60 ajoneuvoa, jotka ovat tarjouspyynnön teknisten lausekkeiden mukaisia.'

14 Parlamentti päätti hyväksyä tarjouksensa myös esittäneen Coopérative Taxi 13:n tarjouksen, koska se oli edullisin ilmoitukseen sisältyneiden sopimuksenteon perusteiden kannalta.

15 Parlamentti ilmoitti 7.4.1999 päivätyllä kirjeellään kantajalle päätöksestään olla hyväksymättä tämän tarjousta kyseisen yhtiön ja sen yhtiön, jonka kanssa parlamentti oli tehnyt sopimuksen tarjouskilpailun perusteella, ilmoittamien hintojen välisen eron vuoksi (jäljempänä riidanalainen päätös).

16 Kantaja ilmoitti 15.4.1999 päivätyllä kirjeellä parlamentille ymmärtäneensä, että tämä uusisi 'taksiyrittäjien yhdistyksen (tai osuuskunnan) kanssa' tekemänsä sopimuksen. Se ilmaisi jälleen epäilyksensä tällaisen sopimuksen laillisuudesta Ranskan oikeuden perusteella. Tässä yhteydessä se korosti

erityisesti sitä, että taksit eivät voi laillisesti suorittaa Euroopan parlamentin jäsenten ja virkamiesten kuljetuksia tarjouspyynnön mukaisin ehdoin (ajoneuvoissa, joista on poistettu tunnukset). Se täsmensi, että vaikka 'Strasbourgin taksiyrittäjien' esittämä tarjous saattaisikin olla taloudellisesti edullisempi, palvelut suoritettaisiin kuitenkin lainsäädännön vastaisesti, mikä olisi ristiriidassa tarjouspyynnön kanssa. Se muistutti myös siitä, että se ei saa takseille myönnettyjä useita veroetuuksia ja että koska se haluaa noudattaa voimassa olevia lakeja ja asetuksia, se ei siten voi esittää kilpailukykyistä tarjousta. Se on siis vilpillisen kilpailun kohteena. Lopuksi se pyysi parlamenttia ottamaan kantaa näihin väitteisiin.

17 Kantaja toimitti 19.4.1999 päivätyllä kirjeellä 15.4.1999 päivätyn kirjeensä täydennykseksi sisäasiainministeriön yleistarkastusosaston maaliskuussa 1992 päivätyn lausunnon, joka koski taksien toimintaa Strasbourgin kaupungin alueella ja Strasbourg-Entzheimin lentokentällä.

18 Parlamentin hallinnosta vastaavan pääosaston pääjohtaja Rieffel vastasi 11.5.1999 päivätyllä kirjeellä seuraavasti:

'Haluaisin esittää seuraavat huomautukset 15.4. ja 19.4.1999 päivättyihin kirjeisiinne, joissa olette toimittaneet meille tiettyjä tietoja taksien toimintaa koskevasta Ranskan lainsäädännöstä ja pyytäneet samalla Euroopan parlamenttia ottamaan kantaa näkemyksiin, joita olette esittäneet Coopérative Taxi 13:n suorittamien palvelujen ja kyseisen lainsäädännön yhteensopivuudesta.

Myöhempien riitatilanteiden välttämiseksi Euroopan parlamentti on tarjouspyynnössään nro 99/S 18-8765/FR asettanut velvoitteen, jonka mukaan 'sopimuspuoli huolehtii lisäksi siitä, että voimassa olevia kansallisia ja paikallisia säännöksiä ja määräyksiä noudatetaan tarkasti tilattuja palveluja suoritettaessa' (ks. sopimusluonnoksen VI artiklan 2 kohta). Tältä osin korostettakoon, että lainsäädännön tulkitseminen ei ole Euroopan parlamentin vaan Ranskan toimivaltaisten tuomioistuinten tehtävänä.

Edellä mainitun tarjouspyynnön yhteydessä Euroopan parlamentti on omalta osaltaan noudattanut kaikkia julkisia hankintoja koskevia oikeussääntöjä ja menettelyjä, lähinnä — — direktiiviä 92/50/ETY — — .

Palvelujen suorittamisen osalta käytettävissäni ei ole mitään tietoja, joiden perusteella voisin ajatella, että Coopérative Taxi 13 ei noudata tarjouspyynnössä asetettuja ehtoja. Viranomaiset tai oikeuslaitos eivät myöskään ole tähän mennessä ottaneet yhteyttä Euroopan parlamenttiin esittääkseen huomautuksia sopimuksen täytäntöönpanoon liittyvistä ehdoista.

— — '."

3 Tässä tilanteessa AICS nosti 8.6.1999 kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

Valituksenalainen tuomio

4 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi AICS:n kanteen kokonaisuudessaan valituksenalaisella tuomiolla.

5 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi ensinnäkin valituksenalaisen tuomion 28—34 kohdassa parlamentin väitteen, jonka mukaan valittajan kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät täyttyneet.

6 Toiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi asiakysymyksen osalta valituksenalaisen tuomion 39—46 kohdassa valittajan ensimmäisen kanneperusteen, joka koski taksien toimintaan sovellettavan Ranskan lainsäädännön sekä sopimusehtojen rikkomista.

7 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin esitti tässä yhteydessä seuraavat perustelut:

"40 On lisäksi täsmennettävä, että EY 230 artiklan 2 kohdan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella on toimivalta ratkaista kumoamiskanne, jonka perusteena on puuttuva toimivalta, olennaisen menettelymääräyksen rikkominen, EY:n perustamissopimuksen tai sen

soveltamista koskevan oikeussäännön rikkominen taikka harkintavallan väärinkäyttö. Tästä seuraa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voi käsitellä Ranskan lainsäädännön väitettyä rikkomista oikeudellisena kysymyksenä, joka edellyttäisi rajatonta oikeudellista valvontaa. Tällainen valvonta kuuluu yksinomaan Ranskan viranomaisille.

41 Hyvän hallinnon periaatteen ja yhteisön toimielinten ja jäsenvaltioiden välisen lojaalin yhteistyön periaatteen mukaan toimielinten on varmistettava, että tarjouspyynnössä asetetuilla ehdoilla ei houkutella potentiaalisia tarjoajia rikkomaan niiden toimintaan sovellettavaa kansallista lainsäädäntöä.

42 Parlamentti on tässä tapauksessa väittänyt, että Ranskan lainsäädännössä ei kielletä tarjouspyynnön kohteena olevien kuljetuspalvelujen suorittamista takseilla, joista on poistettu tunnukset, sillä edellytyksellä, että näistä palveluista on tehty kirjaus julkisia henkilökuljetuksia hoitavien yritysten rekisteriin. On todettava, että kantaja ei ole osoittanut, että tämä parlamentin väite olisi ilmeisen virheellinen. Kantaja on näet ainoastaan vedonnut taksien toimintaan sovellettavaan Ranskan lainsäädäntöön näyttämättä toteen, että yksityisten maantiekuljetuspalvelujen määrittämisestä ja suorittamisedellytyksistä henkilökuljetuksissa muualla kuin kaupungeissa annettua lakia ei voitaisi soveltaa taksiyrittäjiin, kun nämä suorittavat tarjouspyynnön mukaisia palveluja. Ei ole myöskään kiistetty sitä, että Coopérative Taxi 13 on esittänyt todistuksen siitä, että se on kirjattu julkisia henkilökuljetuksia hoitavien yritysten rekisteriin. Parlamentti on puolestaan osoittanut, että edellä mainitussa yksityisiä kuljetuspalveluja koskevassa Ranskan lainsäädännössä edellytettiin tätä rekisteröimistä, mikä tekee sen väitteestä uskottavan.

43 Näin ollen kantaja ei ole osoittanut, että parlamentti olisi tehnyt ilmeisen virheen tulkitessaan Ranskan lainsäädäntöä.

44 Kantajalla ei ole myöskään oikeutta vedota puitesopimusluonnoksen lausekkeeseen, jonka mukaan palvelut on suoritettava voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti. Tätä lauseketta ei näet saa tulkita siten, että siinä velvoitettaisiin parlamentti varmistamaan edellä mainitun rekisteriin kirjaamista koskevan ehdon lisäksi se, että valittu tarjoaja panee kyseisen sopimuksen täytäntöön Ranskan lainsäädännön mukaisesti. Kuten parlamentti on selvästi ilmoittanut, kyseisen lausekkeen mukaan tarjoajan on varmistettava, että se harjoittaa toimintaansa Ranskan lainsäädännön mukaisesti, ja näin ollen sen on kannettava seuraukset tämän velvoitteen laiminlyönnistä.

45 On lisättävä, että parlamentti on todennut istunnossa, että jos sen tulkinta Ranskan lainsäädännöstä osoittautuisi virheelliseksi, sillä olisi velvollisuus purkaa riidanalainen sopimus kyseisen lausekkeen perusteella."

8 Kolmanneksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 52—54 kohdassa valittajan toisen kanneperusteen, joka koski syrjintäkiellon periaatteen loukkaamista.

9 Huomautettuaan tältä osin ensin 52 kohdassa valittajan myöntäneen, että väitetty syrjintä johtui yksinomaan siitä, että autonvuokrausta harjoittavia yrittäjiä

ja taksiyrittäjiä kohdellaan eri tavoin Ranskan oikeudessa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jatkoi 53 kohdassa seuraavasti:

"Koska kantaja ei ole osoittanut, että parlamentti olisi tehnyt ilmeisen virheen tulkitessaan tarjouspyynnön kohteena oleviin suorituksiin sovellettavaa Ranskan lainsäädäntöä (ks. edellä [valituksenalaisen tuomion] 43 kohta), se ei voi myöskään perustellusti väittää, että parlamentti olisi loukannut syrjintäkiellon periaatetta, kun se ei ole ottanut huomioon tätä kohtelun erilaisuutta. Parlamentti ei voimassa olevan yhteisön lainsäädännön perusteella voi ottaa huomioon Ranskan lainsäädännöstä johtuvaa markkinoiden tarjoamien mahdollisuuksien erilaisuutta. — — "

10 Neljänneksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jätti valituksenalaisen tuomion 59—67 kohdassa tutkimatta valittajan kolmannen kanneperusteen, jonka mukaan ilmoituksessa asetettua ehtoa, jossa edellytettiin palveluntarjoajien osoittavan, että ne olivat toimineet alalla vähintään kolme vuotta, oli rikottu, sillä perusteella, että tämä ensi kertaa istunnossa esitetty peruste ei perustunut oikeudenkäynnin aikana esille tulleisiin tosiseikkoihin tai oikeudellisiin seikkoihin.

11 Viidenneksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi AICS:n vahingonkorvausvaatimuksen osalta valituksenalaisen tuomion 68 kohdassa, että "EY 288 artiklan toisen kohdan ja siinä tarkoitettujen yleisten periaatteiden mukaan yhteisö on sopimussuhteen ulkopuolisessa vastuussa vahingosta ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät: toimielinten moitittu toiminta on yhteisön oikeuden vastaista, vahinko on syntynyt ja toiminnan ja väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys (ks. asia T-336/94, Efisol v. komissio, tuomio 16.10.1996, Kok. 1996, s. II-1343, 30 kohta)".

12 Todettuaan valituksenalaisen tuomion 69 kohdassa, että valittaja ei ollut näyttänyt toteen, että parlamentti olisi toiminut lainvastaisesti, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi sen vahingonkorvausvaatimuksen.

Muutoksenhaku

13 AICS vaatii muutoksenhaussaan, että yhteisöjen tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen tuomion

— koska asia on ratkaisukelpoinen, antaa ratkaisun "vaatimuksesta, jonka mukaan 7.4.1999 tehty päätös hylätä AICS ja samalla tehdä sopimus Taxi 13:n kanssa on kumottava, sekä 2 190 000 Ranskan frangin suuruisesta vahingonkorvausvaatimuksesta, jonka määrää voidaan vielä täsmentää samalla perusteella niin, että se vastaa tuomion julistamispäivään mennessä aiheutunutta vahinkoa"

— velvoittaa parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

14 Parlamentti vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

— hylkää valituksen

— velvoittaa AICS:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

15 AICS vetoaa valituksensa tueksi viiteen perusteeseen, joista ensimmäinen koskee sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on arvioinut tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja ilmeisen virheellisesti, toinen EY:n perustamissopimuksen ja valituksenalaisen tuomion perusteluja koskevien olennaisten menettelymääräysten rikkomista, kolmas syrjintäkiellon periaatteen loukkaamista, neljäs tarjouspyynnössä asetetun, valitun tarjoajan vähintään kolmen vuoden pituista kokemusta koskevan ehdon noudattamatta jättämistä ja viimeinen valittajan vahingonkorvausvaatimuksen perusteetonta hylkäämistä.

16 Aluksi on muistutettava siitä, että yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 119 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuin voi milloin tahansa hylätä valituksen perustellulla määräyksellä, jos valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat tai jos valitus on selvästi perusteeton.

Ensimmäinen valitusperuste

Ensimmäinen osa

17 Ensimmäisen valitusperusteensa ensimmäisessä osassa valittaja väittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arvioineen tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja ilmeisen virheellisesti todetessaan valituksenalaisen tuomion 42 kohdassa, että parlamentin väite, jonka mukaan se kykeni tekemään sopimuksen taksiyrittäjien kanssa houkuttelematta näitä rikkomaan Ranskan lainsäädäntöä, oli "uskottava".

18 Tässä yhteydessä on muistutettava siitä, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan EY 225 artiklan, EY:n tuomioistuimen perussäännön 51 artiklan

ensimmäisen kohdan ja yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 112 artiklan 1 kohdan c alakohdan määräysten mukaisesti valituksessa on ilmoitettava täsmällisesti sekä se, miltä kaikilta osin tuomion kumoamista vaaditaan, että ne oikeudelliset perusteet ja perustelut, joihin erityisesti halutaan vedota tämän vaatimuksen tueksi (ks. mm. asia C-352/98 P, Bergaderm ja Goupil v. komissio, tuomio 4.7.2000, Kok. 2000, s. I-5291, 34 kohta).

19 Tätä edellytystä ei täytä valitus, jossa vain toistetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa jo esitetyt perusteet ja väitteet, ilman että valitukseen edes sisältyisi perusteluja, joiden tarkoituksena olisi erityisesti osoittaa valituksenalaiseen tuomioon sisältyvä oikeudellinen virhe. Tällaisella valituksella pyritään tosiasiassa ainoastaan siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetty kanne tutkitaan uudelleen, mikä ei kuulu yhteisöjen tuomioistuimen toimivaltaan (ks. mm. em. asiassa Bergaderm ja Goupil v. komissio annetun tuomion 35 kohta).

20 Nyt käsiteltävässä asiassa valittaja väittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehneen tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskeneen ilmeisen arviointivirheen valituksenalaisen tuomion 42 kohdassa. Se ei kuitenkaan esitä mitään perusteluja, joiden perusteella voitaisiin nimenomaisesti yksilöidä oikeudellinen virhe päättelyssä, jota ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on noudattanut muun muassa valituksenalaisen tuomion 42 kohdassa tehdessään sen päätelmän, että parlamentti ei ollut tulkinnut Ranskan lainsäädäntöä ilmeisen virheellisesti ja että näin ollen se ei ollut laiminlyönyt yhteisön oikeuteen perustuvaa velvollisuuttaan olla houkuttelematta potentiaalisia tarjoajia rikkomaan sovellettavaa kansallista lainsäädäntöä.

21 Valittaja näet tyytyy tässä yhteydessä lähinnä toistamaan jo ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämänsä perustelut, jotka koskevat muun muassa sovellettavien Ranskan lakien ja asetusten selkeyttä, ACATS TAXI 13:n jäseniä vastaan Tribunal correctionnel de Strasbourgissa (Ranska) vireille pantua rikosoikeudenkäyntiä sekä Ranskan sisäasiainministeriön maaliskuussa 1992 antamaa lausuntoa, jonka mukaan parlamentille annetut taksipalvelut suoritettiin lainvastaisesti, sekä väittämään parlamentin olleen tietoinen siitä, että se

toimi lainvastaisesti ratkaistessaan tarjouskilpailun Coopérative Taxi 13:n eduksi. Koska ensimmäisen valitusperusteen ensimmäistä osaa ei ole tuettu tällaisilla perusteluilla, sitä ei selvästikään voida tutkia muutoksenhaun yhteydessä.

22 Valittaja vetoaa ensimmäisen valitusperusteen tämän osan tukemiseksi kuitenkin myös uuteen perusteluun, jonka mukaan ACATS TAXI 13:n useat jäsenet on tuomittu työlainsäädännön rikkomisesta Tribunal correctionnel de Strasbourgin 7.4.2000 antamalla tuomiolla. Koska tämä tuomio on kuitenkin annettu vasta sen jälkeen, kun suullinen käsittely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa oli päättynyt, ja varsinkin riidanalaisen päätöksen tekemisen jälkeen, siihen ei voida vedota sen tulkinnan kyseenalaistamiseksi, jonka parlamentti oli esittänyt Ranskan lainsäädännöstä tarjouskilpailua ratkaistessaan. Näin ollen tähän tuomioon ei voida vedota myöskään sen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätelmän riitauttamiseksi, jonka mukaan parlamentin tulkinta Ranskan lainsäädännöstä oli uskottava. Myös tämä perustelu on siis hylättävä sillä perusteella, että sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

23 Valittaja väittää lisäksi, että kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tällä tavoin päätellyt parlamentin tulkinnan Ranskan lainsäädännöstä olevan uskottava, se on paitsi tehnyt oikeudellisen virheen, myös arvioinut ilmeisen virheellisesti tosiseikkoja, koska parlamenttia oli varoitettu siitä, että tarjouspyynnön kohteena ollut toiminta oli Ranskan lainsäädännön vastaista.

24 Tätä väitettä ei voida hyväksyä.

25 On muistettava, että ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toimivaltainen arvioimaan tosiseikkoja (ks. mm. asia C-7/95 P, Deere v. komissio, tuomio 28.5.1998, Kok. 1998, s. I-3111, 21 kohta). On kuitenkin todettava, että

valittaja ei ole näyttänyt toteen perusteluillaan eikä asiakirja-aineistonsa asiakirjoilla, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi ottanut vääristyneellä tavalla huomioon sille esitetyt tosiseikat todetessaan valituksenalaisen tuomion 42 kohdassa, että parlamentin tulkinta Ranskan lainsäädännöstä oli uskottava.

26 Tästä seuraa, että ensimmäisen valitusperusteen ensimmäisen osan tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi.

Toinen osa

27 Ensimmäisen valitusperusteen toisessa osassa valittaja väittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehneen ilmeisen virheen, kun se ei ole havainnut ristiriitaisuutta parlamentin kannanotossa. Se vetoaa siihen, että parlamentti on todettuaan ensin valituksenalaisen tuomion 18 kohdassa tarkoitetussa 11.5.1999 päivätyssä kirjeessä, että "[Ranskan] lainsäädännön tulkitseminen ei ole Euroopan parlamentin vaan Ranskan toimivaltaisten tuomioistuinten tehtävänä", ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen istunnossa kuitenkin ryhtynyt tulkitsemaan kyseistä lainsäädäntöä. Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valittajan mukaan menetellyt virheellisesti hyväksyessään valituksenalaisen tuomion 53 kohdassa "parlamentin tulkinnan tarjouspyynnön kohteena oleviin suorituksiin sovellettavasta Ranskan lainsäädännöstä".

28 Tässä yhteydessä on korostettava ensinnäkin, että vaikka näytettäisiin toteen tällainen parlamentin kannanoton ristiriitaisuus, valittaja ei täsmennä, miten tämä voisi heikentää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen noudattaman päättelyn pätevyyttä.

29 Toiseksi on todettava, että yhtäältä parlamentin väite, jonka mukaan Ranskan viranomaisten tehtävänä on tulkita ja soveltaa Ranskan lainsäädäntöä, ja toi-

saalta se, että parlamentti on selittänyt istunnossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kysymyksiin vastatessaan, miksi se arvioi toimineensa Ranskan lainsäädännön mukaisesti ratkaistessaan tarjouskilpailun, eivät ole mitenkään ristiriidassa keskenään.

30 Ensimmäisen valitusperusteen toinen osa on siis hylättävä selvästi perusteettomana.

31 Näin ollen ensimmäinen valitusperuste on hylättävä kokonaisuudessaan, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja koska se on osittain selvästi perusteeton.

Toinen valitusperuste

32 Toisessa valitusperusteessaan valittaja väittää, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole perustellut valituksenalaista tuomiota oikeudellisesti riittävällä tavalla.

33 Perustelujen riittämättömyys ilmenee ensinnäkin siitä, että parlamentin esitystä Ranskan lainsäädännön sisällöstä arvioitiin likimääräisesti, ainoastaan toteamalla se "uskottavaksi", ilman että valittajan esittämiä todisteita olisi millään tavoin tutkittu. Se viittaa tältä osin erityisesti valituksenalaisen tuomion 17 kohdassa tarkoitettuun Ranskan sisäasiainministeriön lausuntoon, jossa sitä, että parlamentti käyttää takseja, joista tunnukset on poistettu, pidettiin lainvastaisena, ja siihen, että parlamentti vahvisti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen jättämässään vastinekirjelmässä, että Ranskan oikeusviranomaiset

ja poliisiviranomaiset olivat jo vuonna 1998 varoittaneet parlamenttia siitä, että taksiyrittäjien toimintaa tutkittiin ja että se saatettaisiin tuomioistuimen käsiteltäväksi sen vuoksi, että he tekivät lainvastaisesti työtä parlamentin lukuun.

34 Toiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole perustellut riittävästi syitä, joiden vuoksi se katsoi, että parlamentilla oli toimivalta tulkita Ranskan lainsäädäntöä, vaikka parlamentti oli ilmoittanut AICS:lle 11.5.1999 päivätyllä kirjeellä, että sen ei kuulunut tulkita kyseistä lainsäädäntöä, eikä täsmentänyt, miksi tätä tulkintaa voitiin epäilyksettä pitää oikeana.

35 Tässä yhteydessä on muistettava ensinnäkin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on esittänyt valituksenalaisen tuomion 42 kohdassa, jota on siteerattu tämän määräyksen 7 kohdassa, perustelut sille, miksi se katsoi, ettei valittaja ollut osoittanut parlamentin tulkinneen ilmeisen virheellisesti Ranskan lainsäädäntöä. Perustelut vaikuttavat sinänsä johdonmukaisilta ja riittäviltä, jotta voitaisiin ymmärtää syyt, joiden vuoksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on antanut tällaisen ratkaisun. Valittaja ei ole esittänyt mitään erityistä perustelua osoittaakseen päinvastaisen näkemyksen oikeaksi.

36 Valittajan väitteestä, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen selvityksessä ei ole otettu huomioon valittajan esittämiä todisteita, on korostettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tehtävänä on arvioida sitä merkitystä, joka voidaan antaa sille esitetyille todisteille (ks. asia C-136/92 P, komissio v. Brazzelli Lualdi ym., tuomio 1.6.1994, Kok. 1994, s. I-1981, 66 kohta ja asia C-362/95 P, Blackspur DIY ym. v. neuvosto ja komissio, tuomio 16.9.1997, Kok. 1997, s. I-4775, 29 kohta).

37 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ei näin ollen tarvitse perustella nimenomaisesti arviointiaan kunkin sille esitetyn todisteen näyttöarvosta varsinkaan, jos se katsoo, etteivät ne ole asiaankuuluvia eivätkä merkityksellisiä asian ratkaisun kannalta, jollei velvollisuudesta noudattaa todistustaakkaa ja todistelua koskevia menettelysääntöjä ja yleisiä periaatteita tai velvollisuudesta olla ottamatta selvitysaineistoa vääristyneellä tavalla huomioon muuta johdu (ks. asia C-237/98 P, Dorsch Consult v. neuvosto ja komissio, tuomio 15.6.2000, Kok. 2000, s. I-4549, 51 kohta).

38 Tästä seuraa, että valittajan väitettä, jonka mukaan valituksenalainen tuomio on riittämättömästi perusteltu, kun siinä täsmennetään, että parlamentin tulkintaa Ranskan lainsäädännöstä voitiin pitää uskottavana, ei voida hyväksyä.

39 Toisaalta väitteestä, jonka mukaan parlamentin oikeutta tulkita Ranskan lainsäädäntöä ei ole perusteltu riittävästi, on riittävää todeta, että tämä väite on asiallisesti sama kuin ensimmäisen valitusperusteen toinen osa, ja se on hylättävä samoin perusteluin.

40 Toinen valitusperuste on siten hylättävä selvästi perusteettomana.

Kolmas valitusperuste

41 Kolmannessa valitusperusteessaan valittaja väittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arvioineen ilmeisen virheellisesti sille esitettyä syrjintäkiellon periaatteeseen nojautuvaa perustetta hyväksyessään virheellisesti parlamentin väitteen, jonka mukaan kohtelu ei ollut syrjivää, ja väittäessään samalla, että

syrjintä ei johtunut parlamentista vaan jäsenvaltiosta, joka on laatinut takseja koskevat säännöt ja antanut taksiyrittäjille etuuksia muihin liikennöitsijöihin ja erityisesti autonvuokrausta harjoittaviin yrittäjiin nähden.

42 Tässä yhteydessä on korostettava, että vaikka valittaja arvostelee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta lähinnä syrjintäkiellon periaatteen loukkaamisesta, se ei esitä mitään perusteluja, joilla se pyrkisi erityisesti yksilöimään oikeudellisen virheen, joka valituksenalaista tuomiota tältä osin rasittaa, vaan tyytyy ainoastaan toistamaan perustelut, jotka se oli esittänyt jo ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle.

43 Näin ollen tämän määräyksen 18 ja 19 kohdassa jo siteeratun vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti kolmas valitusperuste on hylättävä, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

Neljäs valitusperuste

44 Neljännessä valitusperusteessaan valittaja väittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen menetelleen virheellisesti todetessaan valituksenalaisen tuomion 67 kohdassa, että peruste, joka esitettiin istunnossa ja joka koski tarjouskilpailun voittajalta vaadittua kolmen vuoden kokemusta koskevan ehdon noudattamatta jättämistä, oli jätettävä tutkimatta sen vuoksi, että se ei perustunut oikeudenkäynnin aikana esille tulleisiin tosiseikkoihin tai oikeudellisiin seikkoihin ja oli esitetty liian myöhään. Valittaja väittää erityisesti, että se oli ilmoittanut 15.4.1999 ymmärtäneensä, että "taksiyrittäjien yhdistyksen (tai osuuskunnan) kanssa" tehty sopimus uusittaisiin, ja että se oli saanut vasta parlamentin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle jättämästä vastinekirjelmästä tiedon siitä, että näin ei ollut, koska Coopérative Taxi 13 oli valittu ACATS TAXI 13:n sijasta.

45 Tässä yhteydessä on jälleen todettava, että sen sijaan, että valittaja olisi täsmentänyt, millä tavoin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen noudattama päättely olisi tältä osin virheellinen, se on ainoastaan toistanut muutoksenhaun yhteydessä jo ensimmäisessä oikeusasteessa esittämänsä perustelut. Näin ollen tämän määräyksen 18 ja 19 kohdassa siteeratun vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti on todettava, että myöskään neljännen valitusperusteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät selvästikään täyty.

Viides valitusperuste

46 Koska valittaja katsoo näytetyn toteen, että parlamentti on ottanut käyttöön taksiyrittäjien eduksi ja AICS:n vahingoksi järjestelmän, jolla rikotaan työlainsäädäntöä, se väittää viidennessä valitusperusteessaan, että edellytykset kyseisen toimielimen sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun syntymiselle ja vahinkoa kärsineen yksityisen korvaukselle on näytetty toteen.

47 On kuitenkin riittävää todeta, että koska yhtään valitusperustetta ei ole hyväksytty, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti päätellyt valituksenalaisessa tuomiossa, että parlamentin käyttäytymisen lainvastaisuutta ei ollut näytetty toteen, ja näin ollen hylännyt vahingonkorvausvaatimuksen. Tästä syystä valittajan viides peruste on hylättävä selvästi perusteettomana.

48 Edellä esitetyn perusteella valittajan valitus on hylättävä kokonaisuudessaan, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja koska se on osittain selvästi perusteeton.

Oikeudenkäyntikulut

49 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota sovelletaan muutoksenhakuun kyseisen työjärjestyksen 118 artiklan nojalla, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska parlamentti on vaatinut valittajan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja valittaja on hävinnyt asiansa, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) **Valitus hylätään.**

2) **Alsace International Car Services SARL (AICS) velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Annettiin Luxemburgissa 21 päivänä kesäkuuta 2001.

R. Grass

kirjaaja

A. La Pergola

neljännen jaoston puheenjohtaja